

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 24C/139/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116213693
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kalináková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2017:8116213693.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ingrid Kalinákovou v právnej veci žalobcu: C. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D.Ň. X, XXX XX C., právne zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom ul. Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: TELERVIS PLUS, a.s., so sídlom Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 717 769, právne zastúpený JUDr. Vratislavom Šteffekom, advokátom so sídlom Nám. Martina Benku 6, 811 07 Bratislava, v konaní o primerané finančné zadostučinenie vo výške 152,00 Eur, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 152,00 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 30.06.2016 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 152 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň požadoval náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 13C/247/2015 bol ako žalovaný v postavení spotrebiteľa. Žalobou sa terajší žalovaný voči žalobcovi domáhal zaplata sumy 485,20 eur s príslušenstvom. V konaní bol z väčšej časti úspešný, k čomu priložil rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 13C/247/2015 zo dňa 29.01.2016, ktorým ho súd zaviazal zaplatiť žalovanému sumu vo výške 333,20 eur s príslušenstvom a žalobu v prevyšujúcej časti, to je 152 eur, zamietol. Rozsah porušenia jeho spotrebiteľského práva vyplýva z citovaného rozsudku, ktorý konštatoval, že zmluva o úvere neobsahuje podstatné náležitosti, a to úrokovú sadzbu, podmienky pre jej uplatnenie, rozčlenenie splátok ani termín konečnej splatnosti úveru. Dodávateľ hrubo porušil svoju povinnosť posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať úver. Zneužil svoje postavenie, nekonal voči žalobcovi s odbornou starostlivosťou a domáhal sa plnenia zo zmluvy, ktorá obsahovala výšku úrokov, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Pri posudzovaní primeraného finančného zadostučinenia by mal súd prihliadnuť na všetky okolnosti veci, najmä na to, že žalobca znášal stav právnej neistoty a že žalovaný sa chcel na jeho úkor obohatiť. Na úkor spotrebiteľov, ktorí sa nebránia, sa takýmto spôsobom žalovaný aj obohacuje. Keďže žalobca spotrebiteľom, ktorý úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde a bola tým splnená hypotéza tejto právnej normy, finančné zadostučinenie požaduje vo výške, v akej sa chcel žalovaný na jeho úkor obohatiť, teda vo výške 152 eur tak, aby bola naplnená aj každá jeho z vyššie uvedených funkcií.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení, ktoré bola súdu doručené 19.08.2016 v znení č. I. 18-19 uviedol, že nárok žalobcu je v rozpore s dobrými mravmi, vykazuje znaky snahy o zjavne zneužitie práva vo svoj prospech, a preto žiadal, aby súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol a aby súd zaviazal žalobcu k náhrade trov konania žalovaného v celom rozsahu. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasí, považuje

ju za nedôvodnú a účelovú. Zároveň uplatnil námietku právoplatne rozhodnutej veci s poukazom na znenie § 230 C.s.p., keďže na konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 13C/247/2015 vystupovali totožné strany sporu s predmetom konania, ktorý bol podľa názoru žalovaného nárok z totožného záväzkovoprávneho vzťahu. Poukázal, že v súvisiacom konaní bola žalovanému priznaná čiastka vo výške 333,20 eur. V uvedenom konaní žalobca úspešne svoje právo neuplatňoval, naopak v zmysle odôvodnenia predmetného rozsudku sa k žalobe vôbec nevyjadril a v konaní bolo absolútne pasívny. Žalovaný nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že ako dodávateľ mal hrubo porušiť svoju povinnosť posúdiť schopnosť žalobcu ako spotrebiteľa splácať úver s odbornou starostlivosťou, nakoľko takýto záver nevyplýva z uvedeného rozsudku. V prílohe zaslal súdu klientsku kartu, ktorá bola na základe tvrdení žalobcu vyplnená finančným agentom žalovaného pre poskytnutie spotrebiteľského úveru. Z klientskej karty vyplýva, že žalobca pred poskytnutím spotrebiteľského úveru predložil žalovanému občiansky preukaz, výplatné pásky za posledné 3 mesiace a výpis z účtu za posledné 3 mesiace, z ktorých vyplývalo, že disponuje dostatočnými finančnými prostriedkami na to, aby mohol žalovanému splácať úver. V súdnom spore bol žalobca absolútne pasívny a nakoľko ani po právoplatnosti rozhodnutia dobrovoľne neuhradil svoj záväzok, bol žalovaný nútený domáhať sa svojho nároku voči žalobcovi návrhom na vykonanie exekúcie.

3. Súd vykonal dokazovanie v zmysle ustanovenia § 180 C.s.p. v neprítomnosti žalobcu a žalovaného, pričom zistil nasledujúci skutkový stav, na základe ktorého dospel k nasledujúcim skutkovým a právnym záverom:

4. Právny zástupca žalobcu zotrval v celom rozsahu na podanej žalobe. Uviedol, že primerané finančné zadostučinenie vo výške 152 eur predstavuje medzi domáhaným nárokom zo strany terajšieho žalovaného a jeho priznaným nárokom, ktorý mu súd v rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 13C/247/1015 priznal, a teda zamietol žalobu v sume 152 eur.

5. Právny zástupca žalovaného v celom rozsahu zotrval na svojom písomnom vyjadrení zo dňa 17.08.2016. Uviedol, že podľa jeho názoru nie sú splnené podmienky pre uplatnenie ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko žalobca si v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 13C/247/2015 svoje právo neuplatnil, dokonca bol v konaní absolútne pasívny. Zároveň vzniesol námietku právoplatne rozhodnutej veci.

6. Kľúčovom pre rozhodnutie sporu bolo vyriešiť otázku námietky rozhodnutej veci. Z rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 13C/247/2015 - 26 zo dňa 29.01.2016 súd zistil, že žalovaný sa v pozícii žalobcu domáhal od žalobcu v pozícii žalovaného žalobou doručenou súdu 15.04.2015, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 485,20 eur s príslušenstvom a zmluvnou pokutou titulom Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXX. V predmetnej veci bolo rozhodnuté rozsudkom, ktorým súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 333,20 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 08.07.2013 do zaplatenia a nahradiť žalobcovi na účet právneho zástupcu žalobcu časť trov konania vo výške 6,06 eur za súdny poplatok za návrh a vo výške 18,05 eur za trovy právneho zastúpenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 03.05.2016. Súd považuje za potrebné uviesť, že prekážka rozsúdenej veci patrí k procesným podmienkam a jej existencia v každom štádiu konania musí viesť k zastaveniu konania. Táto prekážka nastáva vtedy, ak má byť v novom konaní prejednaná tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Ten istý predmet je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený. Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Z uvedeného je teda zrejmé, že ak bolo o veci právoplatne rozhodnuté, toto rozhodnutie je prekážkou res iudicata pre nové konanie a rozhodnutie o totožnej veci. V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 24C/139/2016 sa žalobca domáha od žalovaného zaplatenia primeraného finančného zadostučinenia. Opätovne je potrebné zdôrazniť, že o totožnú vec ide vtedy, ak sa vec týka totožných účastníkov konania a totožného predmetu sporu. Predmet sporu je tvorený nielen rozsudovým návrhom, ale aj rozhodujúcimi skutkovými tvrdeniami, ktorými je súd podľa § 216 ods. 1 C.s.p. a § 212 ods. 2 C.s.p. viazaný, pretože každá zmena rozhodujúcich skutkových tvrdení je zmenou návrhu. Ak teda má súd ustáliť, či ide o totožnú vec, či nejde o prekážku res iudicata, musí najskôr ustáliť, či nejde o totožnú vec. Vzhľadom na podanú žalobu žalobcu súd uvádza, že skutočnosť, že žalobca v pozícii žalovaného

bol zaviazaný v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 13C/247/2015 zaplatiť mu sumu 333,20 eur s prísľušenstvom titulom spotrebiteľského úveru, nezakladá dôvod na to, aby si žalobca nemohol podať žalobu na určenie primeraného finančného zadosťučinenia. Súd nezistil skutočnosti, ktoré by svedčili o tom, že uplatnený nárok je nárokom, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté súdom v konaní 13C/247/2015. Uvedenú vec nie je možné posúdiť ako totožnú vec, aj keď ide o konanie týkajúce sa rovnakých účastníkov konania, avšak vzhľadom na to, že nejde o totožný predmet, nejde o prekážku res iudicata, teda neodstrániteľnú prekážku postupu konania podľa ustanovenia § 230 C.s.p.. O uplatnenom nároku doposiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté a súd má za to, že žalobca si správne svoj nárok voči žalovanému uplatnil v tomto súdnom konaní.

7. Rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 13C/247/2015 - 26 z 29.01.2016 súd zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému sumu 333,20 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 08.07.2013 do zaplata a nahradiť žalovanému na účet právneho zástupcu žalovaného časť trov konania vo výške 6,06 eur za súdny poplatok za návrh a vo výške 18,05 eur za trovy právneho zastúpenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 03.05.2016. Rozsudok súd odôvodnil jednak neunesením bremena tvrdenia ohľadom skutočností odôvodňujúcich nárok na úroky a iné poplatky - ako percento na ročnom základe pri postupnom vracaní poskytnutých peňažných prostriedkov (keďže úroky, resp. odplata, sa podľa zákona majú platiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov, a ich stanovenie pevnou percentuálnou čiastkou za 13 mesiacov s možnosťou ich pomernej úpravy podľa bodu 6. Obchodných podmienok len pri predčasnom úplnom splatení istiny je tak v rozpore so zákonom, a preto neplatné). Súd s poukazom na absenciu obligatórnych obsahových náležitostí zmluvy, a hrubé porušenie vyššie uvedenej povinnosti veriteľa, s ktorými zákon spája bezúročnosť a bez poplatkovosť úveru, rozhodol, že žalovaný má nárok iba na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov.

8. Z pripojeného spisu Okresného súdu Prešov vyplýva, že dňa 26.11.2012 uzatvoril žalovaný ako veriteľ so žalobcom ako dlžníkom písomnú úverovú zmluvu, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi bezúčelový, hotovostný, spotrebiteľský úver vo výške 400 eur. V zmluve je uvedené, že úver je poskytnutý za celkový úrok vo výške 20% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 14% z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov. Ďalej je v zmluve uvedené, že za poskytnutie úveru si veriteľ účtuje odmenu vo výške 18% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 5% z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov, ďalej sú úrok a odmena spoločne označované ako odplata, a že dlžník prevzatie istiny v hotovosti pri podpise tejto zmluvy potvrdil svojim podpisom na tejto zmluve. Dlžník sa v zmysle tejto zmluvy zaviazal uhradiť veriteľovi istinu vo výške 400 eur, odplatu vo výške 152 eur a celkovú dlžnú čiastku 552 eur v 13 mesačných splátkach, a to v prvých 3 mesačných splátkach vo výške 2 eur a ďalej v pravidelných rovnomerných 10 mesačných splátkach vo výške 54,60 eur, pričom prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy, každá ďalšia splátka až do úplného zaplata bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Ďalej je v zmluve uvedené, že veriteľ je oprávnený žiadať od dlžníka vrátenie celej dlžnej sumy (pozn. súdu: podľa obvyklého významu slova vrátiť - danú, poskytnutú alebo prenechanú vec - zrejme len poskytnuté peňažné prostriedky, a nie „zaplata celej pohľadávky“ s prísľušenstvom tak ako to ustanovuje § 655 Občianskeho zákonníka) po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením jednotlivkej splátky, ak sa zmluvné strany nedohodnú písomne inak. Doporučený termín úhrady 20. dňa v mesiaci, priemerná hodnota RPMN ku dňu podpisu zmluvy pri splatnosti úveru na 13 mesiacov 46,35 eur. Pod tým je v zmluve uvedené, že neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy sú obchodné podmienky, ktoré tvoria prílohu tejto zmluvy. Určité a zrozumiteľné stanovenie úpravy (resp. odkaz na úpravu) nejakej ďalšej konkrétnej (určitej) časti obsahu zmluvy odkazom na obchodné podmienky (napr. že úročenie - uplatňovanie úrokovej sadzby, spôsob započítavania úhrad, prípadne povinnosť platiť odplatu, poplatky a zmluvné pokuty upravujú obchodné podmienky) zo zmluvy nevyplýva. V zmluve, a ani v predložených prílohách nie sú uvedené žiadne údaje o zisťovaní zamestnania, príjmov, výdavkov alebo inej sociálno-ekonomickej situácie žalovaného. Zo zmluvy a nespochybných tvrdení žalovaného vyplývalo, že žalovaný pri podpise zmluvy poskytol žalobcovi peňažné prostriedky vo výške 650 eur. Predžalobnou upomienkou zo dňa 25.07.2014 žalovaný oznamoval žalobcovi, že k tomuto dňu činila dlžná čiastka po splatnosti 485,20 eur, a písomným Oznamením o zosplatení záväzku zo dňa 22.08.2014 oznamoval žalovaný žalobcovi, že záväzok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX bol ku dňu 07.07.2013 zosplatený z dôvodu jeho omeškania s jeho splácaním s tým, aby mu žalobca celý dlh, t.j. istinu, vrátane odplaty, resp. servisného poplatku uhradil s tým, že ak v lehote do 5 dní nebude dlžná čiastka uhradená, bude mu účtovaná zmluvná pokuta.

9. Podľa § 215 ods. 1, 2 C.s.p., súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu. Skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.

10. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé prívodiť ujmu spotrebiteľovi.

11. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že dňa 26.11.2012 uzatvoril žalovaný ako veriteľ so žalobcom ako dlžníkom písomnú úverovú zmluvu, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi bezúčelový, hotovostný, spotrebiteľský úver vo výške 400 eur, za celkový úrok vo výške 20% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 14% z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov, za poskytnutie úveru si veriteľ účtuje odmenu vo výške 18% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 5% z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov. Dlžník sa v zmysle tejto zmluvy zaviazal uhradiť veriteľovi istinu vo výške 400 eur, odplatu vo výške 152 eur a celkovú dlžnú čiastku 552 eur v 13 mesačných splátkach, a to v prvých 3 mesačných splátkach vo výške 2 eurá a ďalej v pravidelných rovnomerných 10 mesačných splátkach vo výške 54,60 eur, pričom prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy, každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Ďalej je v zmluve uvedené, že veriteľ je oprávnený žiadať od dlžníka vrátenie celej dlžnej sumy (pozn. súdu: podľa obvyklého významu slova vrátiť - danú, poskytnutú alebo prenechanú vec - zrejme len poskytnuté peňažné prostriedky, a nie „zaplatenie celej pohľadávky“ s príslušenstvom tak ako to ustanovuje § 655 Občianskeho zákonníka) po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením jednotlivkej splátky, ak sa zmluvné strany nedohodnú písomne inak. Doporučený termín úhrady 20. dňa v mesiaci, priemerná hodnota RPMN ku dňu podpisu zmluvy pri splatnosti úveru na 13 mesiacov 46,35 eur. Pod tým je v zmluve uvedené, že neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy sú obchodné podmienky, ktoré tvoria prílohu tejto zmluvy. Určité a zrozumiteľné stanovenie úpravy (resp. odkaz na úpravu) nejakej ďalšej konkrétnej (určitej) časti obsahu zmluvy odkazom na obchodné podmienky (napr. že úročenie - uplatňovanie úrokovej sadzby, spôsob započítavania úhrad, prípadne povinnosť platiť odplatu, poplatky a zmluvné pokuty upravujú obchodné podmienky) zo zmluvy nevyplýva. V zmluve, a ani v predložených prílohách nie sú uvedené žiadne údaje o zisťovaní zamestnania, príjmov, výdavkov alebo inej sociálno-ekonomickej situácie žalobcu. Zo zmluvy a nespochybných tvrdení žalovaného vyplynulo, že žalovaný pri podpise zmluvy poskytol žalobcovi peňažné prostriedky vo výške 650 eur a žalobca ku vypracovaniu žaloby (v neurčenom čase) uhradil žalovanému spolu 206,52 eur. Predžalobnou upomienkou zo dňa 25.07.2014 žalovaný oznamoval žalobcovi, že k tomuto dňu činila dlžná čiastka po splatnosti 485,20 eur, a písomným Oznamovaním o zosplatnení záväzku zo dňa 22.08.2014 oznamoval žalovaný žalobcovi, že záväzok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX bol ku dňu 07.07.2013 zosplatnený z dôvodu jeho omeškania s jeho splácaním s tým, aby mu žalobca celý dlh, t.j. istinu, vrátane odplaty, resp. servisného poplatku uhradil s tým, že ak v lehote do 5 dní nebude dlžná čiastka uhradená, bude mu účtovaná zmluvná pokuta.

12. Podľa názoru súdu účelom inštitútu finančného zadostučinenia je nahradiť určitú ujmu, ktorá bola neoprávneným zásahom do práva na ochranu spotrebiteľa spôsobená. Predpokladom finančného zadostučinenia je teda samotný vznik takejto ujmy. Z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že žalobcovi ako spotrebiteľovi prináleží právo požadovať primerané finančné zadostučinenie len vtedy, ak úspešne uplatní svoje právo na súde a súčasne preukáže, že žalovaný skutočne porušil niektorú z povinností, ktoré mu ukladá zákon, a že toto porušenie je spôsobilé prívodiť žalobkyni ako spotrebiteľovi ujmu, a ak preukáže príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti a spôsobilosťou ujmy. Len pri kumulatívnom splnení uvedených troch podmienok je možné uvažovať o nároku žalobcu na primerané finančné zadostučinenie. Pri nároku na primerané finančné zadostučinenie postačuje samotná hrozba ujmy.

13. V prípade žalovaného nešlo len o hrozbu akademickú možnú v budúcnosti, ale išlo už o priame naplnenie hrozby tým, že žalovaný vo vzťahu k požadovanej sume úrokov uviedol iba celkový úrok (vo výške 20% z istiny), a absolútne neuviedol (ani nepriamo v prílohách) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru (ktorou je podľa § 2 písm. j) ZoSU úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru) a spôsob jej uplatňovania, umožňujúce uplatnený úrok právne posúdiť. Pri uplatnení vyčíslených (kapitalizovaných) úrokov sú takými skutočnosťami, ktoré odôvodňujú ich uplatnenie (nárok), vychádzajúc z ich podstaty, nesporne najmä uvedenie výšky úrokovej sadzby (uplatňovanej časovo) s poukazom na konkrétne skutočnosti, ktorú ju odôvodňujú, a presné uvedenie jednotlivých súm - z ktorých sa uplatňuje, s uvedením konkrétnych období - za ktoré sa pri týchto sumách uplatňuje, spolu s ich skutkovým odôvodnením. Vznik jednotlivých dlžných súm, resp. čiastok v nich zahrnutých, však v danom prípade z tvrdení žalovaného nemožno identifikovať, a teda ani posúdiť. Rozsah porušenia jeho spotrebiteľského práva súd konštatoval rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 13C/247/2015 - 26 z 29.01.2016, keďže zmluva o úvere neobsahuje podstatné náležitosti, a to úrokovú sadzbu, podmienky pre jej uplatnenie, rozčlenenie splátok ani termín konečnej splatnosti úveru, žalovaný hrubo porušil svoju povinnosť posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať úver, čím zneužil svoje postavenie, nekonal voči žalobcovi s odbornou starostlivosťou a domáhal sa plnenia zo zmluvy, ktorá obsahovala výšku úrokov, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi. Na súde žalobca úspešne uplatnil porušenie jeho práva. Z uvedených dôvodov preto má žalobca podľa názoru súdu právo v dôsledku porušenia jeho práv ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa ako aj osobitnými predpismi zo strany žalovaného na primerané finančné zadosťučinenie. Žalobcovi jednoznačne vznikla ujma v nemajetkovej sfére, keďže konanie žalovaného bolo spôsobilé privodiť mu ujmu vo sfére jeho rodinného života. Žalobca bol vystavený nedôvodne psychickému vypätiu zo strany žalovaného v dôsledku jeho konania a zavádzania ako spotrebiteľa. Výška priznaného finančného zadosťučinenia závisí od úvahy súdu. Súd pri určovaní zohľadňuje rôzne kritéria, a to intenzitu, časové trvanie závadného konania, satisfakčnú a sankčnú funkciu a podobne.

14. Súd je toho názoru, že čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia, bude pre žalobcu primerané finančné zadosťučinenie vo výške 152 eur. Túto sumu považoval súd za primeranú s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobcu ako spotrebiteľa. Priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcu, ktorá mu vznikla konaním žalovaného, je akousi určitou satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý ako dodávateľ finančnej služby závadne konal. Spotrebiteľ, teda žalobca, nie je povinný preukázať ujmu, ktorá mu vznikla, pretože zákon o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadosťučinenie v prípade vzniku ujmy, ale už vtedy, keď mu ujma v nadväznosti na porušenie práv spotrebiteľa vzniknúť mohla, pričom sa úspešne domáhal ochrany svojich práv. V danom prípade sa žalobca úspešne domohol svojho práva, a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia.

15. Závery, ktoré Okresný súd Prešov vyslovil v rozsudku č. k. 13C/247/2015 - 26 zo dňa 29.01.2016, svedčia o tom, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa i osobitnými predpismi. Pri aplikácii ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, prislúcha spotrebiteľovi aj nárok na primerané finančné zadosťučinenie proti tomu, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom zodpovedá.

16. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že procesne plne úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v celom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd až po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17. Toto rozhodnutie okresného súdu bolo vydané po 01.07.2016, t.j. za účinnosti "nového" procesného predpisu - zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, čomu zodpovedá i procesný postup a rozhodovanie okresného súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu (Okresný súd Prešov) na Krajský súd v Prešove, písomne v troch jeho vyhotoveniach. (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP).

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods.1 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. (§ 366 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť a nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou. (§ 371 a § 372 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona a to Exekučného poriadku a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.